

Lampy naší víry

Hošťálková 31. 12. 2016

Písně: 408, 483, skupina „ECHO“, 383

Čtení Písma: ev. Matouše 25, 1 - 13

Text kázání: ev. Matouše 25, 8

Milí bratři a sestry,

obraz lampy nás v zimě přitahuje, představa hasnoucí lampy nabízí svou symboliku v posledních hodinách starého roku. Do minulosti se noří opět jeden rok našeho života. Konec každého roku - i toho letošního - nám má připomenout, že lidský život je v určitém slova smyslu takovou hořící lampou, která má svůj Pánem daný čas. Pomíjitelnost lidského života právě na přelomu roku vystupuje před naším zrakem výrazněji, než v jiných ročních obdobích.

To známé podobenství Pána Ježíše, které jsme četli, nám ale ukazuje k mezníku daleko důležitějšímu. Jde v něm totiž o příchod Ježíše Krista k poslednímu soudu a otevření plnosti Božího království pro jeho věrný a očekávající lid. On je tím ženichem svatby. Jeho budoucí příchod je největším a nejdůležitějším předznamenáním všeho času. Nový zákon je plný těchto odkazů. Všechny čas míří k jeho budoucímu zjevení. Je potřebné být připraven, být bdělý, ve všem jednání mít na zřeteli právě toto zjevení.

Jednat jinak, nepočítat s Kristovým příchodem, zapomínat na něj, to je právě ona pošetilost těch pěti družiček. Toto předznamenání Kristova budoucího příchodu - svatby - se pak ale promítá také do mezníku života každého člověka a ukazuje na vzácnost času, který má každý z nás ke svému životu vyměřen. Právě v tomto čase, ve lhůtě našeho života, a jenom v ní, můžeme na příchod ženicha čekat a osvědčit svou bdělost. Chápeme takto čas svého života? Lhůtu tohoto i budoucího roku? A nemáme právě na přelomu roku pocit, že také naše lampy pohasínají? Ne především lampy našeho tělesného života, zdraví, síly, ale lampy naší víry. Nechybí něco těmto lampám, aby držely a udržely světlo až do příchodu ženicha - do konce našeho života?

Když se podíváme zpět na uplynulý rok, myslím, že potřebujeme přiznávat, že i naše víra usínala a podřimovala. Příliš jsme si nepřipouštěli, že ženich je na cestě. Možná jsme i my přemýšleli nad otázkou, jestli vůbec přijde; a jestli má jeho očekávaný příchod vůbec nějaký dosah pro dobu, ve které žijeme? Není to snad hudba daleké budoucnosti? Proto jsme se někdy ani nesháněli po oleji, který by světlo lampy naší víry obživil. Konec roku bývá příležitostí pro bilancování. Většinou rádi vidíme aktiva uplynulého období. Naše podobenství nám ale chce připomenout, abychom při tomto bilancování viděli i pasiva, která mají vztah k naší víře, a to právě v podobě nedostatečné bdělosti, duchovní ospalosti. Potřebujeme vyznávat, že to bylo s naší vírou - jako s důvěrou a spolehnutím na svého Pána - všelijaké. Možná jsme svou duchovní mdlobou a ospalostí druhým dokonce zabránili v tom, aby se dostali ke Kristu blíže. Cítíme, že někde tady, v mnoha okolnostech života každého z nás, se nachází ona pošetilost družiček z Kristova podobenství, které v rozhodující chvíli, pro svou malátnost a nepřipravenost, selhaly.

V tomto svém vyznání na konci roku se ale máme ptát a ohlížet po tom, kdo doplní potřebný olej do lamp naší víry pro nový rok, do kterého máme za chvíli vstoupit, aby se opět naplno rozhořely a rozzářily jasným světlem. Nastávající nový rok se před nás opět staví také jako úkol, který máme každý z nás osobně zdolat. Také on je předznamenán tím velkým předznamenáním budoucího Kristova příchodu - jeho požehnání a dobrý prospěch bude záviset na tom, jestli jím projdeme, prožijeme jej a zdoláme právě v bdělé připravenosti a očekávání tohoto příchodu. V podobenství v rozhodujícím okamžiku bdělé družičky nemohly nic ze svého oleje přenechat těm, které byly lehkomyšlné, protože by se samy octly v nebezpečí, že při příchodu ženicha budou vyhaslé i jejich lampy; těm pošetilým vlastě už nebylo pomoci. Vše tedy záleží na dostatku oleje víry - též my jej potřebujeme.

Kdo nám jej může dát? Kdo to může způsobit, aby v novém roce, který je před námi, se lampy našeho života víry opět rozzářily novým světlem? Je to sám vyhlášený Ženich. Je to dobrý Pastýř z 23-tího žalmu, o kterém starozákonní žalmista zpívá, že *„naši hlavu potírá olejem, a náš kalich plní po sám okraj“*. Jsme stále na cestě. Každý nový rok je novou příležitostí, abychom doplnili olej ve svých lampách víry a svůj život nově zaměřili ke Kristovu příchodu. Jsme voláni k tomu, abychom tuto nově darovanou šanci nepromeškali. S touto novou zásobou oleje ve svých lampách pak můžeme jít v důvěře vstříc do každého času i nového období.

V jednom švýcarském kostele namaloval družičky z našeho podobenství nějaký malíř. Bylo zajímavé hledět do tváře těch pěti bdělých a odpovědných. Jejich tváře ze sebe vyzařovaly radost, veselí. Nebyl to ale výraz nějakého veselí lehkomyšlného, které chce zapomínat na přítomnost a vytěsnit všechno, co by mohlo znepokojovat, jak se to často děje právě na přelomu let, aby v sobě člověk utlumil naléhavé volání vážnosti času. Ve tvářích těchto pěti bdělých družiček šlo o radost a veselí moudré, které ví, že budoucnost patří příchodu Ženicha, že je nač se těšit a k čemu upírat svou naději, přes všechny potíže, nesnáze a bolesti života, které by samy o sobě k žádnému očekávání lepších věcí nepovzbuzovaly.

Posloupnost času i lidského života bývá odedávna znázorňována předáváním hořící lampy nebo pochodně. Toto předávání můžeme mít na mysli i na přelomu tohoto roku. Pán Bůh nám předává lampu víry k novému hospodaření. My sami jsme převzali tyto lampy, pochodně, od svých předků. V jejich odkaze je mnoho probívaných zápasů, přestálých utrpení, zdolaných těžkostí i nalezených odpovědí na těžké otázky života; směli jsme na jejich odkaz navázat. Toto vše se ale nedá přijmout jen nějak mechanicky a jednoduše opakovat. Musíme k tomu přidat něco svého, osobního. Osobně tento odkaz uchopit, přijmout a prožít v nových okolnostech, v nových otázkách naší doby, úkolech současnosti, které nejsou nikdy totožné s úkoly, před kterými stáli naši otcové. Právě zde potřebujeme toho nového oleje do našich lamp - ten je u Krista, k němu se nově upněme.

Odchází starý rok, který jsme z Boží ruky přijali jako projev jeho veliké lásky a dobroty také doklad jeho trpělivosti s námi. Neměl to s námi snadné. Před námi je rok nový. Nevíme, jestli jej projdeme celým. Přečtené podobenství nás vybízí k bdělosti. Prosme našeho Pána za to, aby do našich lamp doplnil olej nový, aby naše životy zářily bdělostí, která neustále vyhlíží a očekává Kristovu budoucnost. Přelom roku prožíváme několik dnů po vánočních svátcích. Ať je to právě světlo vánočního evangelia, které svítí i do tohoto pomyslného přelomu a naplňuje nás novou odvahou a nadějí. Ať už nový rok přinese cokoli, nebojme se: *„Narodil se nám Spasitel, Kristus Pán - Immanuel, to je: s námi Bůh!“* Amen.